

AFGESCHREVEN

GEHEIM

Handwritten mark

Land:

Frankrijk.

Onderwerp:

Het Plan-Schuman.
Franse opvattingen over de "Hoge Autoriteit".

Referenties:

Handwritten notes and signatures

Datum van waarneming:

Eind Juni 1950.

Bron:

Betrouwbaar Nederlander, die goede contacten heeft in Franse politieke en vakverenigingskringen, o.a. in de naaste omgeving van het Bureau van Jean Monnet. ("Commissariat au Plan de modernisation et d'équipement")

Opmerkingen:

In verband met de herkomst, is dit rapport uitsluitend bestemd ter persoonlijke informatie van de belanghebbers.

Verzonden aan:

de Minister-President.

*Min v. BZ. ggb. i. Plan Schuman Algemeen
Deel III doosb.*

5
Aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken,
t.a.v. de Hoogedelgestrenge Heer Ir.G.C. Stuyt,
Plein 23,
's-GRAVENHAGE.

GEHEIM

PLAN-SCHUMAN.

Franse opvattingen over de "Hoge Autoriteit".

In Franse kringen, direct betrokken bij het opstellen van het Schuman-plan, wordt niet gedacht aan een functie-verdeling in de H.A. zelf. Wel voorziet men een zekere mate van specialisatie, maar men wil vermijden dat de leden der H.A. slechts voor de belangen van hun afdeling ijveren. Men vreest de weg te effenen voor mogelijke tegenstellingen en verschillen in gezichtspunt door een functie-verdeling in te voeren. De "equipe-gedachte" die zo sterk het plan Monnet bepaalde, moet ook in de H.A. tot uitdrukking komen.

Als men spreekt van "onafhankelijke" personen, die tot lid van de H.A. moeten worden benoemd, dan denkt men aan economische en technische specialisten, die niet gebonden zijn aan specifieke belangen (politiek, financieel, ambtelijk etc) of die zich daarvan hebben los te maken.

Men wijst de gedachte van twee H.A.'s, (één voor steenkool en één voor ijzer, af op grond van het feit dat de industrieën zozeer aan elkaar verbonden zijn dat scheiding in twee H.A.'s kunstmatig zou zijn.

Van Franse zijde is men tegenstander van de gedachte om de H.A. verantwoording te laten afleggen aan de O.E.E.C., omdat dit lichaam ieder soeverein karakter mist. Het is slechts de optelsom van soevereiniteiten. Door de O.E.E.C. in te schakelen zou men langs een achterdeur al die (politieke) nadelen die men met het plan wil buitensluiten weer binnenhalen. Om nog niet te spreken van de Engelse aanwezigheid in de O.E.E.C.

Wat Straatsburg in deze betreft: Ook dit heeft het nadeel van de Engelse aanwezigheid, maar het zou te ondervangen zijn door de suggestie van de S.F.I.O. om alleen de "Schuman-landen" stemrecht te geven. Als nadelen ziet men echter:

ten eerste: de aanwezigheid van landen van wie zelfs het recht om mee te discussiëren onduidelijk is, bijv. IJsland, Turkije, Griekenland.

ten tweede: een aantal van de leden van het Straatsburgse parlement zijn aangewezen door de regeringen, waardoor de onafhankelijkheid in het gedrang komt.

ten derde: de Straatsburgse Assemblée heeft in nog geen enkel opzicht het karakter ener souvereine vergadering.

Van Franse zijde is men zich wel bewust dat de oplossing die men thans voorstaat tot op zekere hoogte de erkenning inhoudt dat de positie van Straatsburg niet gunstig is. De negatieve houding t.a.v. de O.E.E.C. impliceert niet diezelfde critiek, daar men blijft erkennen dat dit lichaam als technisch college belangrijke arbeid kan verrichten (zie bijv. verdeling Marshall-hulp en het tot stand brengen der betalingsunie). Straatsburg was echter gedacht als een poging om de soevereiniteitsgedachte te doorbreken. Nu men die gedachte wil realiseren, acht men Straatsburg hier niet voor geëigend, waardoor de Assemblée aldaar aan betekenis inboet.

Eind Juni 1950.